

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 426

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 iunie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 505 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi	2-3		
Decizia nr. 506 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și d), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	3-6		
Decizia nr. 572 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 418 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului....	7-8		
Decizia nr. 574 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	9-10		
		Decizia nr. 575 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IV din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional	10-12
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.722. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului pentru aprobarea recunoașterii și desemnării Laboratorului de încercări higrotermice pe materiale și elemente de construcții — Sucursala Iași — din cadrul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”, în vederea notificării la Comisia Europeană pentru funcția de laborator de încercări pentru atestarea conformității produselor pentru construcții	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 505**

din 27 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și 6
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000
privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, excepție ridicată de Doruț Grec, Dumitru Pop, Marioara Banc, Vasile Berar, Anișoara Bucșa, Florian But, Deac Viorica, Maria Hadade, Aurelia Jurj, Rodica Marian, Dănilă Mastan, Alexandru Petrean, Florica Petrean (Toader), Lucian Roatiș, Gheorghe Sabou și Ioan Ghirasin în Dosarul nr. 2.932/84/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca devenită inadmisibilă în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sens în care arată că textele de lege criticate au fost abrogate prin dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 15 din Legea nr. 330/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.932/84/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi**, excepție ridicată de Doruț Grec, Dumitru Pop, Marioara Banc, Vasile Berar, Anișoara Bucșa, Florian But, Deac Viorica, Maria Hadade, Aurelia Jurj, Rodica Marian, Dănilă Mastan, Alexandru Petrean, Florica Petrean (Toader), Lucian Roatiș, Gheorghe Sabou și Ioan Ghirasin cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect calculul drepturilor salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora indemnizația lunară este unica formă de remunerare lunară a controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, încalcă principiul securității juridice, întrucât au dat naștere unor interpretări diferite. În acest sens, arată că unele instanțe judecătorești au interpretat aceste dispoziții în sensul în care

exclud acordarea oricăror altor sporuri, chiar dacă acestea nu au fost abrogate expres de lege, în timp ce alte instanțe au decis că se pot acorda astfel de sporuri.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, 3 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 18 octombrie 2000, aprobată prin Legea nr. 711/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 11 decembrie 2001.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 1: „*Controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi se remunerează cu indemnizație lunară, conform anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.*”;

— Art. 3: „*Indemnizația este unica formă de remunerare lunară a activității corespunzătoare funcției de controlor financiar și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.*”;

— Art. 6: „*(1) Pe data aplicării prezentei ordonanțe de urgență prevederile referitoare la salariul de merit, sporuri, indemnizații, stimulente, prevăzute în Legea nr. 50/1995 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi, nu mai sunt aplicabile funcțiilor de specialitate specifice Curții de Conturi.*

(2) Anexa nr. III/2 și punctul 1 din anexa nr. VI/2 lit. D din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar se abrogă.”

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 34 alin. (1) și (2) privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 115 alin. (6) referitor la domeniile care nu pot fi reglementate prin ordonanțe de urgență, art. 135 alin. (2) lit. f) prin care se instituie obligația statului de a crea condițiile necesare creșterii calității vieții și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării Curții Constituționale, textele de

lege criticate, precum și întreaga Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 160/2000, au fost abrogate prin dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 15 din Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, soluția legislativă criticată nefiind preluată în actul abrogator.

Pentru aceste motive, Curtea, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, reține că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, excepție ridicată de Doruț Grec, Dumitru Pop, Marioara Banc, Vasile Berar, Anișoara Bucșa, Florian But, Deac Viorica, Maria Hadade, Aurelia Jurj, Rodica Marian, Dănilă Mastan, Alexandru Petrean, Florica Petrean (Toader), Lucian Roatiș, Gheorghe Sabou și Ioan Ghirasin în Dosarul nr. 2.932/84/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 506

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și d), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Societatea Comercială „Ico-Pan” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.478/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 5.195D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 5.196D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și d), art. 11 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Etadel” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 11.317/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 6.182D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gina Manda Com” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.961/302/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 6.670D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Senzimat” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 5923.1/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 336D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Domo Retail” — S.A. din Târgu Secuiesc în Dosarul nr. 11.140/193/2008 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 391D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Egreta Exchange Office” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 13.249/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 5.195D/2009, nr. 5.196D/2009, nr. 6.182D/2009, nr. 6.670D/2009, nr. 336D/2010 și nr. 391D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 5.196D/2009, nr. 6.182D/2009, nr. 6.670D/2009, nr. 336D/2010 și nr. 391D/2010 la Dosarul nr. 5.195D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.478/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ico-Pan” — S.R.L. din Timișoara.

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.317/325/2007, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și d), art. 11 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Etadel” — S.R.L. din Timișoara.

Prin Încheierea din 11 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.961/302/CV/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gina Manda Com” — S.R.L. din București.

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5923.1/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Senzimat” — S.R.L. din Timișoara.

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.140/193/2008, **Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Domo Retail” — S.A. din Târgu Secuiesc.

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.249/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Egreta Exchange Office” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează o distincție nejustificată și discriminatorie între persoana fizică, în calitate de operator al aparatului de marcat electronic fiscal, și persoana juridică, respectiv operatorul economic. În acest sens, arată că persoana juridică este ținută să răspundă contravențional și pentru faptele săvârșite de persoana fizică, așa cum este în cazul neemiterii bonului fiscal. De asemenea, consideră că sancțiunea confiscării este aplicată pentru o faptă care nu este sancționată drept contravenție de către Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999. În acest sens, arată că măsura confiscării este o sancțiune contravențională complementară, însă fapta prevăzută de art. 11 alin. (3) teza I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 nu este sancționată și cu sancțiunea principală a amenzii. În continuare, arată că textele de lege criticate instituie o prezumție legală absolută de vinovăție a operatorului economic în ceea ce privește fapta de neemiterie a bonului fiscal. Mai arată că suspendarea activității economice pe termen de 3 luni, după cum prevede art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, este o măsură abuzivă, care poate afecta grav desfășurarea acestei activități, ajungându-se chiar la faliment. De asemenea, consideră că

acest termen este stabilit în afara controlului judecătoresc, astfel că judecătorului nu i se permite să aprecieze asupra necesității aplicării unei astfel de măsuri și mai ales asupra duratei în funcție de pericolul social al faptei și împrejurările de fapt în care a fost săvârșită fapta.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Timișoara și Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. b) și d), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 10 lit. b) și d): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]*

b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative; [...]

d) nepredarea bonului fiscal clientului de către operatorul aparatului de marcat electronic fiscal;”;

— Art. 11: „(1) *Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel:*

a) faptele prevăzute la art. 10 lit. c), e), g) și o) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei;

c) faptele prevăzute la art. 10 lit. h), k) și n) se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 60.000 lei.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 10 lit. d), aplicabile persoanelor fizice, se sancționează cu amendă de la 800 lei la 1.500 lei.

(3) Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând agenților economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în

documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 14.”;

— Art. 14: „(1) *Neîndeplinirea obligației agenților economici prevăzuți la art. 1 de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale la termenele prevăzute la art. 6 atrage și suspendarea activității unității până la momentul înlăturării cauzelor care au generat aceasta.*

(2) Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată, art. 45 care se referă la libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 135 privind economia. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 20 din Constituție referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului prin raportare la dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al excepției de neconstituționalitate în raport cu textele constituționale invocate.

Astfel, prin decizii precum Decizia nr. 27 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 20 februarie 2007 și Decizia nr. 210 din 17 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 3 martie 2009, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate „vizează apărarea intereselor generale privind respectarea legilor fiscale”. De asemenea, a arătat că sancțiunile contravenționale prevăzute de aceste texte de lege sunt justificate de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept, prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală.

Prin aceleași decizii, Curtea a reținut și că „prevederile legale criticate nu aduc atingere art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, deoarece potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege”.

De asemenea, cât privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție, Curtea apreciază că sunt relevante cele reținute prin Decizia nr. 146 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 7 martie 2007, în care s-a statuat că art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 „nu instituie o răspundere obiectivă, întrucât, fiind vorba de săvârșirea unor contravenții, nu se poate aplica niciodată o sancțiune contravențională în lipsa elementului vinovăției, care este de esența acesteia. Existența sau inexistența vinovăției este un element al stării de fapt, a cărei apreciere este de atributul exclusiv al instanței de judecată”.

Aceleași considerente vizând necesitatea protejării interesului social și a ordinii de drept au constituit și

considerentele respingerii ca neîntemeiate a criticilor de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 368 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2009.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate, raportată la prevederile art. 45 din Constituție, prin Decizia nr. 91 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 21 februarie 2006, Curtea a reținut că „agentul economic în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, în condițiile în care acesta nu a respectat prevederile legale”.

Cât privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil și a prezumției de nevinovăție, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, Curtea a stabilit că „legislația contravențională din România, similară celei germane, intră sub prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Cu același prilej, Curtea a reținut că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Cauza *Anghel împotriva României*, 2007, a statuat că, „deși statele au posibilitatea de a nu sancționa unele infracțiuni sau le pot pedepsi pe cale contravențională decât pe cale penală, autorii infracțiunilor nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală”. O asemenea poziție este firească, întrucât, în caz contrar, autorul unei contravenții, din punctul de vedere al protecției juridice de care se bucură, s-ar afla pe o treaptă inferioară autorului unei infracțiuni în sensul Codului penal român, ceea ce este inadmisibil din moment ce ambele fapte țin de materia penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, în plus față de cele reținute prin Decizia nr. 1.096/2009, Curtea, analizând aspectele particulare puse în discuție de autorii excepției, reține că instituirea prin lege a unor sancțiuni contravenționale fixe pentru nerespectarea legii cu prilejul desfășurării activității economice nu are semnificația interzicerii accesului liber la justiție ori a îngrădirii dreptului la apărare. Astfel, cel interesat poate formula acțiune în contencios administrativ în vederea contestării măsurii contravenționale, iar judecătorul va putea constata dacă sunt întrunite elementele ce justifică sau nu aplicarea sancțiunii, ținând cont de probele și apărările formulate. Procesul echitabil nu poate semnifica libertatea judecătorului de a se substitui legiuitorului în vederea prevederii sancțiunilor ce trebuie aplicate pentru faptele care prezintă pericol social, decât în măsura în care însuși legiuitorul permite o marjă de apreciere, prin normele de lege.

În sfârșit, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate, raportată la prevederile art. 16 din Constituție, Curtea constată că textele de lege criticate nu instituie un tratament juridic diferențiat între categorii de persoane aflate în situații comparabile, ci sunt avute în vedere ipoteze distincte, care justifică o reglementare diferită.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și d), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ico-Pan” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.478/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, de Societatea Comercială „Etadel” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 11.317/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, de Societatea Comercială „Gina Manda Com” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.961/302/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea Comercială „Senzimat” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 5923.1/325/2007 al Judecătoriei Timișoara, de Societatea Comercială „Domo Retail” — S.A. din Târgu Secuiesc în Dosarul nr. 11.140/193/2008 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și de Societatea Comercială „Egreta Exchange Office” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 13.249/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 572

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 418 alin. (2) și (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006
privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 418 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Ion Nicolau și Elena Nicolau în Dosarul nr. 8.336/200/2008 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 662/2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.336/200/2008, **Tribunalul Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 418 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului.** Excepția a fost ridicată de Ion Nicolau și Elena Nicolau, având ca obiect contestația la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prin instituirea unui corp de executori aparținând băncilor se încalcă principiul protecției egale a dreptului de proprietate. Astfel, consideră că sunt favorizate băncile, care, având posibilitatea de a-și executa titlurile executorii prin propriii angajați, obțin avantaje de natură financiară și fiscală în protejarea creanțelor lor. Pe de altă parte, Ministerul Justiției, prin aprobarea statutului corpului de executori bancari, legitimează activitatea acestuia și conferă actelor întocmite de executori forța autorității publice, ceea ce contravine prevederilor constituționale referitoare la delegarea legislativă. Executorii bancari nu fac parte din corpul executorilor judecătorești și nu se pot substitui acestora prin efectuarea transmiterii dreptului de proprietate asupra unui imobil. De asemenea, consideră că este atins și principiul egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituție, întrucât, prin punerea în executare a titlurilor aparținând băncilor, se ajunge la situația ca o bancă să fie organizatoare a corpului de executori și parte în cadrul executării silite. De asemenea, independența

executorului bancar nu există, iar imparțialitatea sa este pusă la îndoială de însăși structura de organizare din care face parte. În sfârșit, arată că este încălcat și art. 72 alin. (3) din Constituție, având în vedere că se statuează în domeniul legilor organice printr-un ordin al ministrului justiției. Astfel, arată că ordinul ministrului justiției în baza căruia executorii bancari își desfășoară activitatea în acest moment este Ordinul nr. 2.628 din 8 noiembrie 1999, emis în baza art. 88 din Legea nr. 58/1998, lege care a fost însă abrogată prin art. 144 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, or, niciun organism nu își poate desfășura activitatea în mod legitim în temeiul unei legi abrogate, care nu mai poate produce efecte juridice.

Tribunalul Buzău — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că executarea unor titluri executorii nu reprezintă un act de înfăptuire a justiției în sensul art. 126 din Constituție, nici executorii bancari și nici cei judecătorești nu fac parte din puterea judecătorească, executarea silite prin executori bancari se aplică, fără discriminare, tuturor debitorilor împotriva cărora sunt constituite titluri executorii aparținând băncilor, iar actele executorilor bancari sunt supuse, ca și actele executorilor judecătorești, aceluiași căi de atac prevăzute de lege. Referitor la încălcarea art. 73 alin. (3) din Constituție, arată că faptul că organizarea activității executorilor judecătorești este reglementată prin lege organică nu implică obligativitatea organizării prin lege organică și a activităților executorilor bancari.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 228/2009, consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 418 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 18 iulie 2007.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 418 alin. (2) și (3): „(2) *Separat sau, după caz, în cadrul asociațiilor profesionale, instituțiile de credit pot să-și organizeze un corp propriu de executori, a cărui activitate este strict legată de punerea în executare a titlurilor executorii aparținând instituției de credit și altor entități care aparțin grupului acesteia și care desfășoară activități financiare.*

(3) *Statutul acestui corp de executori se aprobă prin ordin al ministrului justiției, iar activitatea acestuia se desfășoară în conformitate cu dispozițiile în materie din dreptul comun.*”

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor în stat, art. 44 alin. (2) referitor la ocrotirea și garantarea proprietății private și art. 72 alin. (3) privind imunitatea parlamentară. În realitate, Curtea, raportându-se la motivarea excepției, observă că autorii acesteia au în vedere dispozițiile art. 73 alin. (3) din Constituție privind domeniul de reglementare al legii organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra problemei egalității protecției dreptului de proprietate în contextul pus în discuție în prezenta speță s-a mai pronunțat și prin Decizia nr. 228 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 23 martie 2009. Cu acel prilej, a reținut că reglementarea diferită de care se bucură instituțiile de credit este justificată „tocmai pentru ca prin activitatea desfășurată să contribuie, în mod adecvat, la realizarea scopului în care au fost create acele persoane juridice”.

În acest context, trebuie reținut că activitatea executorilor bancari nu face decât să faciliteze recuperarea creanțelor instituțiilor de credit, activitate esențială pentru a asigura buna funcționare a acestora, în condițiile în care acordarea creditelor nu se poate face decât în condițiile existenței resurselor financiare necesare.

În continuare, Curtea constată că în jurisprudența sa s-a mai pronunțat și cu privire la celelalte critici de neconstituționalitate. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate vizând lipsa de obiectivitate sau independență a executorilor bancari, prin

Decizia nr. 662 din 8 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 2 februarie 2006, a reținut că este neîntemeiată, având în vedere că prin statut se impune executorilor bancari, ca și executorilor judecătorești, obligația de a-și executa atribuțiile cu respectarea Codului de procedură civilă și a celorlalte reglementări în materie. În același timp, Curtea a arătat că actele de executare îndeplinite de executorii bancari sunt supuse, ca și actele executorilor judecătorești, aceluiași căi de atac prevăzute de lege, debitorii fiind apărați astfel împotriva eventualelor abuzuri care ar decurge din poziția executorilor bancari subordonați unității creditoare.

Totodată, în legătură cu susținerea potrivit căreia se încalcă principiul separației puterilor prin aprobarea de către un reprezentant al executivului a statutului corpului executorilor bancari, așa cum se invocă în cauza de față, Curtea, prin aceeași decizie, a reținut că executarea titlurilor executorii nu reprezintă un act de înfăptuire a justiției, în sensul prevăzut de art. 126 alin. (1) din Constituție. Nici executorii bancari și nici executorii judecătorești nu fac parte din puterea judecătorească, astfel că nu există nicio contrariedade între dispozițiile legale criticate și cele ale art. 1 alin. (4) din Constituție, care consacră principiul separației și echilibrului puterilor.

În sfârșit, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 73 alin. (3) din Constituție, prin care autorii excepției susțin că pentru o funcționare legală a corpului executorilor bancari trebuia emis un nou ordin și un nou statut, în concordanță cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, Curtea constată că problema pusă în discuție este una de legiferare, iar nu de constituționalitate. Oricum, textele de lege care formează obiectul excepției de neconstituționalitate fac parte dintr-o ordonanță de urgență, act normativ prin care se poate reglementa în domeniul legilor organice.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 418 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Ion Nicolau și Elena Nicolau în Dosarul nr. 8.336/200/2008 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 574

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Viorica Manea în Dosarul nr. 439/189/2009 al Judecătoriei Bârlad.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 1.068/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 439/189/2009, **Judecătoria Bârlad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.** Excepția a fost ridicată de Viorica Manea cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă dreptul de proprietate. În acest sens, arată că exercitarea atributelor dreptului de proprietate comună pe cote-părți asupra bunurilor care formează obiectul coproprietății forțate și perpetue se realizează de către fiecare coproprietar, iar încetarea coproprietății forțate se face, în mod excepțional, fie prin consimțământ, fie prin hotărâre judecătorească. În aceste condiții, obținerea avizului comitetului executiv al asociației de proprietari, care este format din membrii proprietari ai unor apartamente din mai multe blocuri înscrise în asociația de locatari în cauză, dar care nu sunt toți și proprietari asupra părților comune cu privire la care se solicită avizul, peste consimțământul coproprietarilor sau dispoziția instanței de judecată, aduce atingere dreptului de proprietate.

Judecătoria Bârlad consideră că textul de lege criticat este constituțional.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, prin deciziile nr. 1.068/2007 și nr. 909/2008, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, dispoziții potrivit cărora *„Schimbarea destinației locuințelor, precum și a spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință față de destinația inițială, conform proiectului inițial al clădirii cu locuințe, se poate face numai cu avizul comitetului executiv și cu acceptul proprietarilor direct afectați cu care se învecinează, pe plan orizontal și vertical, spațiul supus schimbării”*.

Autorul excepției critică acest text de lege în raport cu prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în cauză se pune problema limitelor stabilite prin lege cu privire la exercitarea dreptului de proprietate asupra locuințelor și spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință în blocurile de locuințe cu mai multe locuințe în care, potrivit legii, se constituie asociații de proprietari (art. 2 din Legea nr. 230/2007). Se are în vedere situația bunurilor aflate în coproprietate forțată și perpetuă (*condominium pro indiviso*).

În legătură cu aceasta, Curtea observă că textul criticat al Legii nr. 230/2007 stabilește condițiile în care poate fi schimbată destinația locuințelor și a spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, prevăzându-se obligația obținerii avizului comitetului executiv și acceptului proprietarilor direct afectați cu care se învecinează, pe plan orizontal și vertical, spațiul supus schimbării.

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 230/2007, rolul asociației de proprietari este acela de a administra și gestiona proprietatea comună, care, pe lângă drepturi, impune obligații pentru toți proprietarii. Comitetul executiv, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din aceeași lege, reprezintă asociația de proprietari în administrarea și exploatarea clădirii.

De asemenea, Curtea reține că dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, care reglementează garantarea dreptului de proprietate privată, prevăd, în același timp, că atât limitele, cât și conținutul acestui drept *„sunt stabilite de lege”*.

Rezultă, în mod evident, că limitele aduse prin lege dreptului de proprietate, în speță asupra părților destinate folosirii în comun de către toți proprietarii dintr-o clădire cu mai multe

locuințe, se justifică constituțional prin asigurarea posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil.

De altfel, în acest sens s-a mai pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 1.068 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției referitoare la dreptul pe care îl au anumite persoane care nu sunt proprietare asupra părților comune indivize cu privire la care se

solicită avizul, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 230/2007, „în clădirile de locuințe cu mai multe tronsoane sau scări se pot constitui asociații de proprietari pe fiecare tronson ori scară în parte numai în condițiile în care nu există o proprietate comună aferentă tronsoanelor sau scărilor care nu poate fi delimitată”. Prin urmare, temeiul constituirii unor asociații pe mai multe tronsoane sau scări este existența proprietății comune, astfel că nu se poate susține inexistența interesului sau dreptului tuturor membrilor asociațiilor de proprietari de a decide asupra acesteia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Viorica Manea în Dosarul nr. 439/189/2009 al Judecătorei Bârlad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 575

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IV din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) și (3), art. 66 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Toma Brumășescu în Dosarul nr. 32.153/3/2008 (nr. vechi 1.101/2009) al Curții de Apel București — Secția

a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsește partea Ministerul Apărării, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, autorul excepției solicită instanței de contencios constituțional să constate că, în realitate, excepția invocată privește dispozițiile alin. (1) și (2) ale art. 63 din Legea nr. 164/2001, iar nu pe cele ale alin. (1) și (3), așa cum în mod eronat a reținut instanța de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea cererii formulate de autorul excepției, arătând că, într-adevăr, așa cum reiese din motivarea excepției de neconstituționalitate, criticile de neconstituționalitate se referă la prevederile art. 63 alin. (1) și (2) din Legea nr. 164/2001.

Curtea, observând cuprinsul motivării excepției de neconstituționalitate, precum și al încheierii prin care Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind

conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat instanța de contencios constituțional cu această excepție, în care se face trimitere la dispozițiile art. 63 alin. (1) și (2) din Legea nr. 164/2001, reține ca obiect al excepției aceste dispoziții de lege.

În continuare, președintele acordă cuvântul pe fond autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, arătând că prevederile de lege criticate contravin dreptului la muncă.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că aspectele invocate de autorul excepției reprezintă probleme de aplicare a legii, de competența instanței de judecată, iar nu a celei de contencios constituțional, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 32.153/3/2008 (nr. vechi 1.101/2009), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) și (3), art. 66 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Toma Brumășescu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 6.855 din 5 noiembrie 2008, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 32.153/3/2008.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție în măsura în care se aplică și pensionarilor militari care au fost rechemați în rândul cadrelor militare în activitate sau au fost încadrați în instituții ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională ca funcționari publici cu statut special, cu grad profesional anterior intrării în vigoare a Legii nr. 14/2008. Astfel, arată că pentru această categorie de persoane revocarea deciziei de pensie și obligația de restituire a sumelor încasate necuvenit cu titlu de pensie se face pentru o dată anterioară intrării în vigoare a legii menționate, deci retroactiv. De asemenea, arată că textele de lege criticate îngăduiesc dreptul la muncă și la libera alegere a profesiei, interdicția de a cumula pensia cu salariul echivalând cu o expropriere. În egală măsură consideră că este încălcat și dreptul la pensie, garantat de Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că legiuitorul poate institui un anumit regim juridic pentru anumite categorii de persoane, în speță pensionari, fără ca aceasta să echivaleze cu o încălcare a principiului egalității în drepturi, întrucât aceste categorii de persoane se găsesc în situații diferite. De asemenea, consideră că nu este îngădit dreptul la muncă, deoarece dispozițiile de lege criticate privesc doar dreptul la pensie. În același timp, nici dreptul la pensie nu este afectat, deoarece revocarea deciziei de pensie este justificată de un interes legitim. În sfârșit, arată că textele de lege criticate nu contravin nici art. 15 alin. (2), art. 20 și art. 78 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului,

precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, acestea dispun pentru viitor, urmând a-și găsi aplicarea de la data intrării în vigoare a legii. De asemenea, consideră că textele de lege criticate se aplică în mod uniform pentru toți militarii aflați în situația stabilită de ipoteza normei menționate și nu instituie privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare. În continuare, arată că legiuitorul este în drept să modifice și să completeze reglementările legale referitoare la condițiile de exercitare a dreptului la pensie ori de câte ori consideră că situația economică a țării, respectiv resursele financiare existente permit sau impun anumite modificări. În sfârșit, consideră că textele de lege criticate nu înfrâng nici prevederile art. 78 din Constituție. În ceea ce privește celelalte texte din Constituție invocate, arată că acestea nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 63 alin. (1) și (2), art. 66 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, cu modificările aduse prin Legea nr. 14/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 19 februarie 2008.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 63 alin. (1) și (2): „(1) *Deciziile de pensie ale pensionarilor militari rechemați în rândul cadrelor militare în activitate sau încadrați în instituții ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională ca funcționari publici cu statut special cu grad profesional se revocă.[...]*

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică din ziua în care militarul s-a prezentat la unitatea/instituția în care a fost încadrat.*”

— Art. 66 alin. (1): „*Sumele încasate necuvenit cu titlu de pensie se recuperează de la pensionari în termenul de prescripție de 3 ani.*”

— Art. 67: „*Recuperarea sumelor prevăzute la art. 66 se face pe baza deciziei emise de organele de pensii din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și Serviciului Român de Informații, după caz, care constituie titlu executoriu.*”

Autorul excepției consideră că aceste texte sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 51 alin. (1) privind dreptul la petiționare, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și art. 78 referitor la intrarea în vigoare a legii. De asemenea, consideră că este încălcat art. 20 din Constituție referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la prevederile art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, a intrat în vigoare Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009, lege care, în cap. IV „*Măsuri privind regimul cumulului pensiilor cu veniturile salariale, în scopul reducerii cheltuielilor bugetare*”, reglementează cadrul general al cumulului pensiilor cu salariul. Așa cum reiese din dispozițiile art. 17 alin. (1) al legii menționate, această reglementare se adresează beneficiarilor dreptului la pensie aparținând atât sistemului public de pensii, cât și sistemelor neintegrate sistemului public care realizează venituri salariale sau, după caz, asimilate salariilor, potrivit legii, obținute din exercitarea unei activități pe bază de contract individual de muncă, raport de serviciu sau în baza actului de numire, potrivit legii, în cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și în cadrul regiilor autonome, societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială. Prin același text de lege sunt stabilite condițiile în care pensia poate fi cumulată cu salariul, iar prin următoarele articole ale cap. IV din Legea nr. 329/2009 sunt reglementate condițiile în care persoanele care cumulează pensia cu salariul trebuie să opteze între suspendarea plății pensiei pe durata exercitării activității și încetarea raporturilor de muncă, de serviciu sau a actului de numire în funcție, dacă nivelul pensiei nete aflate în plată depășește nivelul salariului mediu brut pe economie. De asemenea, art. 22 din aceeași lege se referă la recuperarea sumelor încasate necuvenit cu titlu de pensie.

Curtea observă că aceste dispoziții de lege au extins aria de aplicare a interdicției criticate de autorul excepției și asupra altor categorii de beneficiari ai dreptului la pensie, urmărind o

uniformizare a tratamentului juridic din acest punct de vedere, motivat de rațiuni economico-financiare.

În aceste condiții, Curtea constată că, deși Legea nr. 329/2009 nu prevede în mod expres abrogarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) și (2), art. 66 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 164/2001, intrarea în vigoare a noilor dispoziții de lege referitoare la condițiile în care beneficiarii dreptului la pensie aparținând atât sistemului public de pensii, cât și sistemelor neintegrate sistemului public pot cumula pensia cu veniturile provenite din activitățile menționate de lege a avut ca efect abrogarea implicită a dispozițiilor de lege criticate.

Întrucât, însă, soluția legislativă criticată a fost preluată, în esența ei, în conținutul cap. IV din Legea nr. 329/2009, Curtea reține, în continuare, ca obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege.

Asupra conformității prevederilor cap. IV din Legea nr. 329/2009 cu dispozițiile Legii fundamentale referitoare la egalitatea în drepturi, dreptul la muncă și dreptul de proprietate privată, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, prin care a reținut că aceste prevederi sunt constituționale în măsura în care nu se referă la persoanele pentru care durata mandatului este stabilită expres prin Constituție.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului neretroactivității legii civile, Curtea reține că, în mod asemănător prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 164/2001, dispozițiile art. 22 din Legea nr. 329/2009 prevăd că „*sumele încasate necuvenit cu titlu de pensie se recuperează de la pensionari, cu respectarea termenului general de prescripție*”. Aceste dispoziții nu conțin însă nicio referire la aplicarea lor anterioară intrării în vigoare a legii, astfel că nu pot fi reținute susținerile autorului excepției privitoare la încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IV din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, excepție ridicată de Toma Brumășescu în Dosarul nr. 32.153/3/2008 (nr. vechi 1.101/2009) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea recunoașterii și desemnării Laboratorului de încercări higrotermice pe materiale și elemente de construcții — Sucursala Iași — din cadrul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”, în vederea notificării la Comisia Europeană pentru funcția de laborator de încercări pentru atestarea conformității produselor pentru construcții

Având în vedere Procesul-verbal nr. 72 din 31 mai 2010 al Comisiei de recunoaștere și desemnare în vederea notificării la Comisia Europeană a organismelor pentru atestarea conformității produselor pentru construcții și a organismelor autorizate să elibereze agremente tehnice europene,

în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, republicată, precum și cu cele ale art. 5 alin. (2), (4) și (5) din Procedura de desemnare a organismelor pentru atestarea conformității produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor nr. 2.134/460/2004, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și turismului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă recunoașterea și desemnarea Laboratorului de încercări higrotermice pe materiale și elemente de construcții — Sucursala Iași — din cadrul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”, în vederea notificării la Comisia Europeană pentru funcția de laborator de încercări pentru atestarea conformității produselor pentru construcții, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică în construcții va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

a) elementele de identificare a organismului;

b) perioada de valabilitate a notificării;

c) familiile de produse/produsele, scopul folosirii, sistemul de atestare a conformității și funcția organismului, precum și specificațiile tehnice aferente deciziilor Comisiei Europene, pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR și evaluat în vederea desemnării pentru notificare de către Consiliul tehnic permanent pentru construcții — CTPC.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Gheorghe Nastasia,
secretar general

Denumirea organismului

Laboratorul de încercări higrotermice pe materiale și elemente de construcții — Sucursala Iași, din cadrul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”

Adresa

Str. Prof. Anton Sesan nr. 37, cod poștal 700048, Iași, România
 Telefon: +40(254)471232; +40(254)471250; +40(254)471769
 Fax: +40(254)471232, +40(254)471471; 40(254)471769
 E-mail: incerciasi@yahoo.com, website: http://www.incerc2004.ro

Notificarea valabilă până la: 12 iulie 2013

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul: SR EN ISO/CEI 17025:2005

Funcțiile îndeplinite de organism

Decizia CE nr.	Familia de produse, produse/Utilizarea preconizată	Funcția organismului și sistemul de atestare a conformității aplicabil	Specificațiile tehnice aplicabile
96/580/CE	Pereți cortină (1/1) Seturi de pereți cortină (Ca pereți exteriori supuși cerințelor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER1; ER3; ER6 Sistem 1	EN 13830:2003
96/580/CE	Pereți cortină (1/1) Seturi de pereți cortină (Ca pereți exteriori supuși cerințelor privind reacția la foc) Seturi de pereți cortină (Ca pereți exteriori nesupuși cerințelor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER1; ER3; ER6 Sistem 3	EN 13830:2003
95/467/CE	Produse din ipsos (2/4) Plăci din ipsos, blocuri, elemente de plafon, mortare de ipsos și mulate din ipsos armat cu fibre, incluzând și produsele auxiliare relevante (în pereți, compartimentări sau plafoane, după caz, prevăzute pentru utilizare ca protecție la foc a elementelor structurale și/sau compartimentarea la și/sau compartimentarea la foc în clădiri)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER4 Sistem 3	EN 14195:2005 EN 14195:2005/AC:2006
98/437/CE	Finisaje interioare și exterioare pentru pereți și plafoane (4/5) Dale de placaj (destinate utilizării ca finisaje de interior sau de exterior la pereți sau plafoane, după caz, supuse reglementărilor privind substanțele periculoase)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3; ER4 Sistem 3	EN 14411:2006
98/436/CE	Învelitori, luminatoare, lucarne și produse auxiliare pentru acoperiș (1/6) Foi plane și profilate pentru acoperișuri [pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc (de exemplu, compartimentări antifoc)]	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 494:2004/A3:2007
98/436/CE	Învelitori, luminatoare, lucarne și produse auxiliare pentru acoperiș (2/6) Foi plane și profilate pentru acoperișuri (pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER1 Sistem 1	EN 494:2004/A3:2007
98/436/CE	Învelitori, luminatoare, lucarne și produse auxiliare pentru acoperiș (2/6) Foi plane și profilate pentru acoperișuri (pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 494:2004/A3:2007
98/436/CE	Învelitori, luminatoare, lucarne și produse auxiliare pentru acoperiș (3/6) Foi plane și profilate pentru acoperișuri (pentru utilizările supuse reglementărilor privind comportarea la foc exterior)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 494:2004+A3:2007
99/90/CE	Membrane (1/3) Straturi impermeabile la umiditate (în clădiri)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 14909:2006 EN 14967:2006
99/90/CE	Membrane (1/3) Substraturi la acoperiș în clădiri	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 13859-1:2005 EN 13859-1:2005 +A1:2008

Decizia CE nr.	Familia de produse, produse/Utilizarea preconizată	Funcția organismului și sistemul de atestare a conformității aplicabil	Specificațiile tehnice aplicabile
99/90/CE	Membrane (1/3) Straturi pentru controlul vaporilor de apă (în clădiri)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 13859-1:2005 EN 13859-1:2005+A1:2008 EN 13859-2:2004 EN 13859-2:2004+A1:2008
99/90/CE	Membrane (2/3) Straturi pentru controlul vaporilor de apă (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 1	EN 13859-1:2005 EN 13859-1:2005+A1:2008 EN 13859-2:2004 EN 13859-2:2004+A1:2008 EN 13970:2004 EN 13970:2004 +A1:2006 EN 13984:2004 EN 13984:2004+A1:2006
99/90/CE	Membrane (2/3) Straturi pentru controlul vaporilor de apă (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 13859-1:2005 EN 13859-1:2005+A1:2008 EN 13859-2:2004 EN 13859-2:2004+A1:2008 EN 13970:2004 EN 13970:2004 +A1:2006 EN 13984:2004 EN 13984:2004+A1:2006
99/90/CE	Membrane (2/3) Foi de acoperiș (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 1	EN 13707:2004+A2:2009 EN 13956:2005 EN 13956:2005/AC:2006
99/90/CE	Membrane (2/3) Foi de acoperiș (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 13707:2004+A2:2009 EN 13956:2005 EN 13956:2005/AC:2006
99/90/CE	Membrane (2/3) Substraturi la acoperiș (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 1	EN 13859-1:2005 EN 13859-1:2005+A1:2008
99/90/CE	Membrane (2/3) Substraturi la acoperiș (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 13859-1:2005 EN 13859-1:2005+A1:2008
99/90/CE	Membrane (2/3) Straturi impermeabile la umiditate (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 1	EN 13967:2004 EN 13967:2004+A1:2006 EN 13969:2004 EN 13969:2004+A1:2006
99/90/CE	Membrane (2/3) Straturi impermeabile la umiditate (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 13967:2004 EN 13967:2004+A1:2006 EN 13969:2004 EN 13969:2004+A1:2006
99/90/CE	Membrane (3/3) Foi de acoperiș (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind performanța la foc din exterior)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 13707:2004+A2:2009 EN 13956:2005 EN 13956:2005/AC:2006
99/90/CE	Membrane (3/3) Substraturi la acoperiș (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind performanța la foc din exterior)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3 Sistem 3	EN 13859-1:2005 EN 13859-1:2005+A1:2008
99/91/CE	Produse termoizolante (1/2) Produse termoizolante (produse fabricate industrial și produse cu formare <i>in situ</i>) Orice utilizare	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER6 Sistem 3	EN 13163:2008

Decizia CE nr.	Familia de produse, produse/Utilizarea preconizată	Funcția organismului și sistemul de atestare a conformității aplicabil	Specificațiile tehnice aplicabile
99/91/CE	Produse termoizolante (2/2) Produse termoizolante (produse fabricate industrial și produse cu formare <i>in situ</i>) Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER6 Sistem 1	EN 13163:2008
99/91/CE	Produse termoizolante (2/2) Produse termoizolante (produse fabricate industrial și produse cu formare <i>in situ</i>) Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER6 Sistem 3	EN 13163:2008
99/93/CE	Uși, ferestre, obloane, jaluzele, porți și feronerie aferentă (1/1) Uși și porți [cu sau fără feronerie aferentă (alte utilizări specifice declarate și/sau utilizări supuse altor cerințe specifice, în special zgomot, energie, etanșare și securitate în exploatare)]	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3; ER4; ER6 Sistem 3	EN 14351-1:2006
99/93/CE	Uși, ferestre, obloane, jaluzele, porți și feronerie aferentă (1/1) Ferestre [(cu sau fără feronerie aferentă (orice alte utilizări)]	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3; ER4; ER6 Sistem 3	EN 14351-1:2006
2000/245/CE	Sticlă plană, sticlă profilată și produse din sticlă turnată (2/6) Elemente din sticlă termoizolantă (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3; ER4; ER6 Sistem 3	EN 1279-5:2005 EN 1279-5:2005+A1:2008
2000/245/CE	Sticlă plană, sticlă profilată și produse din sticlă turnată (3/6) Elemente din sticlă termoizolantă (Pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc exterior)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3; ER4; ER6 Sistem 3	EN 1279-5:2005 EN 1279-5:2005+A1:2008
2000/245/CE	Sticlă plană, sticlă profilată și produse din sticlă turnată (4/6) Elemente din sticlă termoizolantă (Pentru alte utilizări susceptibile de a prezenta riscuri față de „securitatea în exploatare” și supuse reglementărilor aplicabile în acest domeniu)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3; ER4; ER6 Sistem 3	EN 1279-5:2005 EN 1279-5:2005+A1:2008
2000/245/CE	Sticlă plană, sticlă profilată și produse din sticlă turnată (5/6) Elemente din sticlă termoizolantă (Sticlă destinată aplicațiilor privind conservarea energiei și/sau reducerea poluării sonore)	Laborator de încercări pentru cerința esențială ER3; ER4; ER6 Sistem 3	EN 1279-5:2005 EN 1279-5:2005+A1:2008

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 444126